تولید کاربید تیتانیم و نانوکامپوزیت TiC-Al₂O₃ با استفاده از روتیل به روش سنتز احتراقی و آلیاژسازی مکانیکی

عبداله حاج علیلو^{*۱}، علی سعیدی^۲ و مهرداد عباسی^۳ ۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج ۲- استاد، دانشگاه صنعتی اصفهان ۳- استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج ۳- hajaliluo@yahoo.com (تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۰۷/۲۳، تاریخ پذیرش: ۱۳۸۸/۱۰/۱۵)

چکیدہ

در این تحقیق کاربید تیتانیم و نانو کامپوزیت TiC-Al₂O₃ با استفاده از روتیل به عنوان یک ماده اولیه ارزان قیمت، آلومینیوم و گرافیت به روش سنتز احتراقی همراه با فعالسازی مکانیکی تولید شد. به منظور مشخصهیابی محصولات از پراش پرتو ایکس و میکروسکوپ الکترونی روبشی EMS استفاده شد. مخلوط اولیه با نسبت استکیومتری به مدت زمانهای ۸ ۱۰، ۲۰ و ۶۰ ساعت آسیاب کاری شدند. پس از ۱۰ ساعت آسیاب کاری پیکهای مربوط به فاز TiC و Al₂O₃ در نمودار پراش پرتو ایکس مشاهده گردید. با اندازه گیری اندازه دانههای فاز TiC مشخص شد که متوسط اندازه دانهها در حد ۳۶ نانومتر میباشند. با افزایش زمان آسیاب کاری به ۲۰ ساعت پیکهای مربوط به فاز TiC مشخص شد که متوسط اندازه دانهها در حد ۳۶ نانومتر میباشند. با افزایش زمان آسیاب کاری به ۲۰ ساعت پیکهای مربوط به فاز TiC مشخص شد که نشاندهنده ریز شدن کریستالهای کاربید تیتانیم تشکیل شده میباشد. نانو کامپوزیت TiC-Al₂O₃ در نمونههای ۲۰ ساعت آسیاب کاری شده در دماهای ۲۰۰ در جه سانتی گراد عملیات حرارتی شد و مشاهده شد که هیچ گونه تغییر فازی در ساختار به وجود نیامده و اندازه دانهها در مقیاس نانو باقی ماندند.

واژههای کلیدی:

كاربيد تيتانيم، نانو كامپوزيت TiC-Al₂O₃، سنتز احتراقي و آلياژسازي مكانيكي.

۱ – مقدمه

کاربید تیتانیم به عنوان یک کاربید فلزی دارای خواص ویژهای میباشد. از جمله این خواص میتوان به دمای بالا، سختی زیاد، مقاومت شیمیایی زیاد، هدایت الکتریکی خوب، استحکام بالا حتی در دماهای ذوب بالا، ضریب انبساط حرارتی کم و مقاومت سایشی بالا اشاره کرد [۱]. کاربید تیتانیم را میتوان در

ابزارهای برش، چرخهای آسیاب، مبدلهای حرارتی دما – بالا، پوششهای سطحی مقاوم، در توربینها و به کار برد [۲]. یکی از کامپوزیتهای پرمصرف و مهمی که میتوان به وسیله سنتز احتراقی تولید نمود، کامپوزیت TiC-Al₂O است که با داشتن ۵۰ تا ۷۰ درصد آلومینا، سختی و چقرمگی بالا، کاربرد گستردهای از جمله در ساخت ابزار برش و قطعات کامپیوتری

	6, 1	5	
دانەبندى (µm)	درصد خلوص	وزن مخصوص (gr/cm ⁻³)	پودر
<•/٨	>%.٩٩	۴/۲۶	دىاكسيد تيتانيم
<49	>%.٩٩	۲/V	آلومينيوم
<1	>:/.٩٩/٩	۲/۲۵	گرافیت

جدول (1): مشخصات مواد اوليه مصرفي.

است [۹]. همچنین تحقیقاتی توسط رضوی و همکارانش برای تولید نانوکامپوزیت TiC-Al₂O₃ از مواد اولیه دیاکسید تیتانیم و گرافیت به وسیله آلیاژسازی مکانیکی (MA^T) انجام شده است [۱۰]. رضوی و همکارانش از تیتانیم، گرافیت و آلومینیوم با استفاده از آلیاژسازی مکانیکی (MA) کامپوزیت TiC-Al₂O₃ را تولید نمودهاند [۱۱]. در این تحقیق برای تولید نانوکامپوزیت TiC-Al₂O₃ از مواد ارزان قیمت AI (TiO²) او گرافیت در دمای اتاق از روش MASHS⁴ که ترکیبی از سنتز احتراقی (SHS) و آلیاژسازی مکانیکی (MA) است، استفاده شده است.

۲- روش تحقيق

در این تحقیق، مواد اولیه شامل پودر دی اکسید تیتانیم، گرافیت و آلومینیوم از شرکت مرک^ه تهیه شد. مشخصات پودرهای مصرفی در جدول (۱) آورده شده است. به منظور تولید پودر نانو کامپوزیت FiC-Al₂O₃، پودر مواد اولیه شامل دی اکسید تیتانیم، گرافیت و آلومینیوم به دقت توزین شده، در داخل کاپهای دستگاه ریخته و به مدت زمانهای مختلف آسیاب کاری گردید. فرآیند آسیابکاری در یک دستگاه آسیاب سیارهای گلوله به پودر ۱:۲۰ انجام شد. در هر برای جلو گیری از ۵ گلوله به قطر ۷ میلی متر استفاده گردید. برای جلو گیری از آلودگی اتمسفری پودرها در حین آلیاژسازی مکانیکی از گاز آرگون استفاده گردید و محفظه توسط واشر لاستیکی به دقت آببندی شد. پس از آسیاب کاری، آزمایش SRD روی نمونهها انجام شد و سپس هر یک از نمونهها توسط قالب سنبه و ماتریس تحت فشار ⁸ مانند هد مغناطیسی HDD^۱ دارد [۳]. مطالعات نشان داده است که اضافه کردن فاز TiC به زمینه آلومینا میتواند باعث بهبود تافنس، سختی و مقاومت به شوک حرارتی در دماهای بالای ۸۰۰ درجه سانتی گراد و همچنین بهبود مقاومت به شروع و پیشرفت ترک به روشهای مختلف میشود [۴].

یکی از روش های تولید TiC و کامپوزیت های آن آلیاژسازی مکانیکی به تنهایی یا همراه با سنتز احتراقی است. آلیاژسازی مکانیکی فرآیندی است که در آن مخلوط های یودری در یک آسیاب در معرض برخوردهای پرانرژی گلولهها قرار میگیرد. این فرآیند اغلب در محیط اتمسفر خنثی انجام می شود. در حین آلیاژسازی مکانیکی دو رخداد مهم جوش خوردن و شکستن مكرر ذرات پودر اتفاق میافتد. اگر سرعت جوش خوردن با سرعت شکستن برابر باشد و اندازه متوسط آنها ثابت بماند فرآیند آلیاژسازی رخ میدهد [۵]. سنتز احتراقی یا سنتز خود انتشاری در دماهای بالا (SHS^۲) روشی جدید در تهیه مواد ساختمانی به همراه سادگی نسبی در نوع روش و تجهیزات مورد نیاز، خلوص بالای محصولات و بازدهی مناسب در مصرف زمان و انرژی است. در این روش از ویژگی واکنش های گرمازا استفاده میشود [۶ و ۷]. روشهای گوناگونی در سالهای گذشته برای تولید کاربید تیتانیم و همچنین تولید کامپوزیت TiC-Al₂O₃ پیشنهاد شده است. از جمله این روشها می توان به تولید کاربید تیتانیم با استفاده از واکنش مستقیم بین دیاکسید تیتانیم و گرافیت تحت خلاء در دماهای بالاتر از ۱۹۰۰ درجه سانتی گراد اشاره کرد [۸]. در روشی دیگر به واکنش مستقیم ذرات تیتانیم با کربن تحت خلاء و در دماهای بین ۱۹۰۰ تا ۲۹۰۰ درجه سانتی گراد برای تولید کاربید تیتانیم اشاره شده

ظرفیت حرارتی مولی در فشار ثابت Cp (J/ kmol)	آنتالپی ذوب ΔH _m (kJ/mol)	گرمای تشکیل استاندارد مولی ΔH ⁰ (kJ /mol)	محدوده دما (کلوین)	ناصر
$\begin{split} \mathbf{F}\mathbf{q}/\Delta + (\mathbf{T}/\mathbf{T}\Delta\times1\cdot^{-\mathbf{T}}\mathrm{T}) &- (1\mathbf{F}/\mathbf{q}\Lambda\times1\cdot^{-\Delta}\mathrm{T}^{-\mathbf{Y}})\\ \mathbf{T}\mathbf{F}/\mathbf{Y} + (11/\Delta\Lambda\times1\cdot^{-\mathbf{T}}\mathrm{T}) &- (\mathbf{V}\mathbf{F}/1\mathbf{F}1\times1\cdot^{-\Delta}\mathrm{T}^{-\mathbf{Y}}) \end{split}$	_	-183/69	79A -1A•• A••-479•	TiC
$\begin{split} 1\cdot5/55 &+ (1\mathbf{V}/\mathbf{A}\times1\cdot^{-\mathbf{T}}\mathbf{T}) - (\mathbf{Y}\mathbf{A}/01\times1\cdot^{0}\mathbf{T}^{-\mathbf{Y}}) \\ 1\mathbf{Y}\mathbf{A}/\mathbf{\cdot} &+ (0/\mathbf{Y}\mathbf{A}\times1\cdot^{-\mathbf{T}}\mathbf{T}) - (\mathbf{A}\cdot/\mathbf{Y}\mathbf{Y}0\times1\cdot^{0}\mathbf{T}^{-\mathbf{Y}}) \\ 14\mathbf{Y}/\mathbf{F}5\mathbf{F} \end{split}$	111/•۸۵	-19VV/FF	179. 7474-1 47474	Al ₂ C
_	-	-944/19	_	TiO

جدول (۲): دادههای ترمودینامیکی برای TiO، Al₂O، Al₂O، اO، و C.

نظر تدریجی و یا یکباره بودن آن، دمای آدیاباتیک تئوری واکنش (۱) با استفاده از دادههای ترمودینامیکی در جدول (۲) محاسبه شد [۱۲]. دمای آدیاباتیک این واکنش ۲۵۴۵ به دست آمد که بالاتر از مقدار بحرانی (۱۸۰۰ k) برای وقوع واکنشهای انفجاری میباشد [۶ و ۷]. بنابراین نتیجه گیری میشود واکنش فوق بالقوه به صورت خودانتشاری قابل انجام است و تنها بایستی انرژی اکتیواسیون اولیه به صورت حرارتی یا مکانیکی تأمین شود.

شکل (۱) الگوی پراش اشعه ایکس نمونههای آسیاب کاری شده در مدت زمانهای مختلف را نشان میدهد.

همانگونه که مشاهده میشود، در نمونههای ۸ ساعت آسیاب کاری شده، پیکهای مربوط به فاز TiO₂ و IA در نمودار پراش اشعه ایکس مشاهده می گردد که دلیل بر عدم انجام واکنش بین اجزاء مخلوط پودری میباشد. اما پس از ۱۰ ساعت آسیاب کاری نتایج پراش اشعه ایکس نشان داد که پیکهای مربوط به فاز TiO₂ و IA ناپدید شده و پیکهای مربوط به فاز TiC ظاهر گشته است. پس میتوان گفت که TiO2 یا آمورف شده یا واکنش کرده است. اما به دلیل اینکه پیکهای IA ناپدید شده و 20IA تولید شده و همچنین پیکهای TiC ظاهر گشته، نشان میدهد که TiO2 واکنش داده است. این بدان معنی است استوانهای به قطر ۱۸ میلی متر تبدیل شدند و از کوره لولهای با اتمسفر گاز آرگون جهت عملیات حرارتی نمونهها استفاده شد. جهت شناسایی ترکیب فازی محصول حاصل شده از دستگاه دیفراکتومتر اشعه ایکس فیلیپس مدل Xpert-Mpd با پرتو Cu K_a و طول موج ۱/۵۴۰۵ آنگسترم استفاده شد. علاوه بر این به منظور بررسی مورفولوژی محصول تولیدی پس از زمانهای مختلف آلیاژسازی مکانیکی از دستگاه میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) با مدل ALS-2100 استفاده گردید.

شکل (۱): الگوی پراش اشعه ایکس نمونههای آسیاب کاری شده در مدت زمانهای ۸، ۱۰، ۲۰ و ۶۰ ساعت.

آسياب كاري.

که آسیاب کاری ۱۰ ساعت، باعث انجام ناگهانی واکنش SHS در داخل آسیاب میشود. دلیل این واکنش آن است که با افزایش زمان آسیاب کاری از ۸ساعت به ۱۰ ساعت، Al میتواند TiO₂ را احیاء نماید واکنش (۲) اتفاق بیفتد و گرمای آزاد شده از این واکنش، انرژی فعالسازی لازم برای واکنش بین Ti و C را فراهم میکند و طبق واکنش (۳) منجر به تشکیل TiC میشود.

دو نوع مکانیزم طی فعالسازی مکانیکی ارائه شده است [۱۱]:. ۱- نفوذ تدریجی اجزاء و تشکیل بیشتر محصولات با افزایش زمان آسیابکاری. ۲- تولید ناگهانی محصولات در یک دوره کوتاه از زمان

علت اینکه نفوذ اتمها در دمای محیط و در حین آلیاژسازی مکانیکی صورت می گیرد را می توان چنین بیان کرد که در اثر اعمال نیرو از طرف گلوله ها به ذرات پودر، ذرات دچار تغییر شکل شده و مرتباً جوش سرد خورده و شکسته می شوند. در اثر جوش سرد و شکست مکرر، به مرور ساختار ریزتر شده و همچنین مساحت فصل مشتر کهای نفوذ شده و سرعت نفوذ را افزایش می دهد. از طرفی افزایش موضعی دما در حین بر خورد ذرات منجر به افزایش سرعت نفوذ در ساختار یکدیگر می شود [۱۳]. آنها افزایش مییابد که این امر به علت تنش آزاد شده از رشد دانه ها میباشد و همچنین کرنش شبکه به علت پدیده بازیابی کاهش مییابد. این بدان معنی است که کاهش کرنش شبکه با افزایش زمان آسیابکاری از ۲۰ تا ۶۰ ساعت، ناشی از حذف نابجایی ها با مکانیزم صعود و تبدیل آنها به مرز دانه با زاویه زیاد میباشد [۱۶]. علت افزایش اندازه دانه های TiC با افزایش زمان آسیابکاری از ۲۰ تا ۶۰ ساعت این است که دو فرآیند زیر با هم انجام می شوند:

(۱) عملیات آسیاب کاری (آلیاژسازی مکانیکی) باعث ریز شدن دانهها میشود.

(۲) پیشرفت واکنش شیمیایی و تولید کاربید تیتانیم که همراه با افزایش دماست (واکنش به شدت گرمازاست) باعث رشد دانهها می شود.

برای تعیین کرنش شبکه و اندازه متوسط دانهها از روش ویلیامسون – هال استفاده گردید [۱۷]. از آنجا که در اغلب روشهای تولید مواد نانوکریستال، ریز شدن دانهها همراه با ذخیره شدن کرنش در ساختار میباشد برای کاهش خطا در تعیین اندازه دانه بایستی بطور همزمان سهم ریز شدن دانهها و افزایش کرنش در پهنای پیکها را درنظر گرفت.

$$b \cos\theta = \frac{0/9\lambda}{d} + 2\eta \sin\theta \tag{(f)}$$

θ (nm) در این رابطه η کرنش شبکه، b اندازه متوسط دانه (nm)، θزاویه براگ و λ طول موج اشعه ایکس (λ = -1/10 γ h + 3/10) b پهنای پیک در نصف ارتفاع ماکزیمم (بر حسب رادیان) پس از تصحیح خطای دستگاه میباشد که از رابطه زیر محاسبه میشود: b² = b_e² - b_i²

در رابطه فوق b_e پهنای پیک در نصف ارتفاع ماکزیمم و b_i پهنای پیک دستگاه میباشد. در شکل (۲) برای نمونه ۱۰ ساعت آسیاب کاری شده، دادههای مربوط به b Cosθ بر حسب 2 Sinθ برای چندین پیک TiC در زوایای مختلف رسم شده که از روی شیب آن کرنش شبکه (η) و از روی عرض از مبدأ اندازه متوسط دانه (d) تعیین شد. بعد از زمانهای مختلف آسیاب کاری

با افزایش زمان آسیابکاری به ۲۰ ساعت، یهنای پیکهای مربوط به فاز TiC افزایش یافته و شدت آنها نقصان پیدا کرده است. این امر به علت ریز شدن دانهها و افزایش کرنش شبکه میباشد. در واقع انجام عملیات مکانیکی روی پودر، باعث تشکیل چگالی بالایی از نابجاییها در ذرات پودر میشود. تشکیل نابجاییها و سایر نواقص کریستالی، اتمها را از وضعیت تصادفی خود در شبکه کریستالی خارج میکند. بنابراین شبکه كريستالي تغيير شكل الاستيك داده و فاصله صفحات اتمي آن تغییر می کند. بدین تر تیب یک صفحه کریستالی مشخص، با زوایای پراش متفاوت اما نزدیک به هم در رابطه براگ صدق می کند و برای یک صفحه، پیکهای نزدیک به هم گرفته میشود که برآیند آنها به صورت یک پیک پهن ظاهر میشود [۱۴]. كاهش اندازه دانهها نيز يكي از عوامل مؤثر روى يهن شدن پیکهاست. وقتی اندازه دانهها کوچک میشود تعداد صفحات کریستالی در دانه کم می شود. به عبارتی تعداد صفحاتی که باید تداخل غیر سازنده بسازند، کم میشود و نمی تواند زاویه هایی که در رابطه صدق نمی کند را حذف کند. بدينترتيب زواياى مربوط به زاويه براگ هم پراش خواهند داشت و در نتیجه پیک به صورت پهن ظاهر خواهد شد [۱۵]. با افزایش زمان آسیاب کاری از ۲۰ تا ۶۰ ساعت، پهنای پیکهای الگوی پراش اشعه ایکس مربوط به TiC کاهش یافته و شدت

• • • • •			•••
زمان آسیابکاری (ساعت)	•/ ٩ λ/d	متوسط اندازه دانه (نانومتر)	کرنش شبکه (٪)
۱.	•/••٣٨	۳۶	•/91
۲.	•/••۴٩	۲۸	• /٧۵
۶.	•/••٣٣	۴۱	• / ۵ •

جدول (۳): محاسبه متوسط اندازه دانه و کرنش شبکه در زمان های ۱۰ و ۲۰ ساعت با استفاده از رابطه ویلیامسون- هال.

شکل (۳): الگوی پراش اشعه ایکس نمونه (الف): ۲۰ ساعت آسیابکاری شده و بدون آنیل، (ب): ۲۰ ساعت آسیابکاری و آنیل در دمای ۲۰۰۵ به مدت یک ساعت و (ج): ۲۰ ساعت آسیابکاری و آنیل در دمای ۲۰۰۵ به مدت یک ساعت.

تحت عملیات حرارتی قرار گرفتند. شکل (۳) الگوی پراش اشعه ایکس نمونههای عملیات حرارتی شده در دماهای ۸۰۰ و ۱۲۰۰ درجه سانتی گراد به مدت یک ساعت را نشان می دهد. با توجه به الگوی پراش اشعه ایکس، ملاحظه می شود در اثر حرارت دادن نمونه ۲۰ ساعت آسیابکاری شده در دمای ۸۰۰ درجه سانتی گراد، پهنای پیکهای TiC و Al₂O₃ به مقدار جزئی کاهش یافته و رشد دانه قابل توجهی در این دما اتفاق نیفتاده است. اما با افزایش دمای عملیات حرارتی به ۱۲۰۰ درجه سانتی گراد، گر چه پیکهای TiC و Al₂O₅ با شدت بیشتری در سانتی گراد، گر چه پیکهای TiC و Al₂O₁ با شدت بیشتری در سانتی گراد، گر چه پیکهای TiC و Al₂O₁ با شدت بیشتری در اندازه دانه های فاز TiC و کرنش شبکه محاسبه گردید و نتایج آن در جدول (۳) نشان داده شده است. نتایج نشان داد که با ادامه آسیاب کاری ۲۰ تا ۶۰ ساعت، تغییری در محصولات ایجاد نمی کند و فقط اندازه دانه های TiC تغییر می یابد. این بدان معنی است که مکانیزم واکنش ناگهانی SHS در داخل آسیاب بوده است.

۳-۲- عملیات حرارتی

ساختارهای نانو کریستالی، به خاطر انرژی زیاد ذخیره شده در مرزدانه شان از لحاظ ترمودینامیکی ناپایدار هستند. رشد دانه قابل توجهی در چندین مواد نانو کریستال دیده شده است [۱۸]. به همین خاطر، به منظور بررسی پایداری نانو کامپوزیت TiC-Al₂O₃ نمونه های آسیاب کاری شده در دماهای مختلف

شکل (۴): تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی مخلوطهای آسیاب کاری شده در مدت زمانهای (الف) ۱۰ ساعت، (ب) ۱۰ ساعت با بزرگنمایی بالا، (ج) ۲۰ ساعت، (د) ۲۰ ساعت با بزرگنمایی بالا، (ر) ۶۰ ساعت و (ز) ۶۰ ساعت با بزرگنمایی بالا.

Al₂O₃ به ترتیب به ۴۹ و ۶۳ نانومتر افزایش یافته ولی هنوز در حد نانو باقی مانده است و هیچ گونه تغییر فازی در نمونههای عملیات حرارتی شده، مشاهده نشد لذا میتوان با قاطعیت ادعا کرد که واکنش در مرحله آلیاژسازی مکانیکی به طور کامل انجام شده است. در حالی که میزان پارامتر شبکه از حالت استاندارد انحراف اندکی نشان میدهد.

۳-۳- آنالیز SEM

شکل (۴) مورفولوژی SEM ذرات پودری را پس از آسیابکاری در زمانهای مختلف نشان میدهد. مشاهدات میکروسکوپی نشان داده است که ضمن آلیاژسازی مکانیکی، ذرات مكرراً شكسته شده و به يكديگر جوش ميخورند و لايهها در یکدیگر فرو میروند. علت کاهش اندازه دانه حین آسیاب کاری، ایجاد نابجایی های زیاد است که برای کاهش انرژی خود به صورت مرزهای فرعی شکل می گیرند و یک ساختار سلولی تشکیل میدهند. با افزایش زمان آسیابکاری به تدریج مرزهای فرعی افزایش یافته و به صورت مرزدانه ظاهر می شوند [۱۸]. مورفولوژی ذرات پودری پس از ۱۰ ساعت آسیاب کاری در شکل (۴- الف) و با بزرگنمایی بالا در شکل (۴– ب) نشان داده شده است. مشاهده می شود که پس از ۱۰ ساعت آسیاب کاری ذرات یودری به دلیل گرمای آزاد شده از واکنش احتراق به یکدیگر میچسبند و جوش سرد میخورند. در این مرحله به دلیل اینکه ذرات پودر به اندازه کافی انعطاف پذیری دارند، نرخ فرآیند جوش سرد بر نرخ شکست ذرات پودر غلبه می کند و اندازه متوسط ذرات پودر افزایش مییابد. مورفولوژی آنها نامنظم و توزیع شان ناهمگن می شود. با افزایش زمان آسیاب کاری به ۲۰ ساعت، به خاطر کار سختی در ذرات پودری، نرخ شکست افزایش می یابد و در نتیجه اندازه ذرات کاهش مییابد و شکل ذرات به صورت کروی و توزيع شان يكنواخت تر مي شود كه اين عمل در شكل (۴- ج) و با بزرگنمایی بالا درشکل (۴- د) به روشنی دیده می شود. با افزایش زمان آسیاب کاری از ۲۰ ساعت به ۶۰ ساعت، در اثر آسیاب کاری (آلیاژسازی مکانیکی) دانه های زیادی از TiC در

داخل ذرات پودری جوانه زده و در اثر پیشرفت واکنش شیمیایی و تولید کاربید تیتانیم که به شدت گرمازاست باعث آگلومره شدن ذرات می شود. این فر آیند در شکل (۴- ر) و با بزرگنمایی بالا در شکل (۴- ز) دیده می شود.

۴- نتیجه گیری

۱- امکان تولید نانوکامپوزیت TiC-Al₂O₃ با استفاده از
آلیاژسازی مکانیکی در زمانهای کوتاه و استفاده از روتیل به
عنوان ماده اولیه وجود دارد.

۲- نتایج XRD نشان داد حداقل زمان لازم برای سنتز نانو - کامپوزیت TiC-Al₂O₃، ۱۰ ساعت میباشد.

۳- از روی پهنای پیکهای الگوی پراش اشعه ایکس دیده شد که اندازه کریستالهای TiC تولید شده در حد نانو می باشد. کرنش شبکه تا ۲۰ ساعت آسیابکاری افزایش می یابد و با افزایش زمان آسیابکاری از ۲۰ تا ۶۰ ساعت، به دلیل پدیده بازیابی کاهش می یابد.

۴- هیچ تغییر فازی بعد از عملیات حرارتی در نمونههای آسیاب کاری شده مشاهده نگردید و اندازه دانهها در حد نانو باقی ماندند.

۵- تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی نشان داد که برای تشکیل نانو کامپوزیت TiC-Al₂O₃ افزایش زمان آسیاب کاری از ۲۰ تا ۲۰ ساعت مفید است و با افزایش زمان آسیاب کاری از ۲۰ ساعت تا ۶۰ ساعت، باعث رشد دانه ها و آگلومره شدن ذرات پودری می شود.

٥- مراجع

- G. A. Swift, R. Kock, "Formation Sudies of TiC from Carbon Coated TiO₂", Journal of Materials Science, 34, pp. 3083-3093, 1999.
- [2] K. Nuilek, N. Memongkol and S. Niyomwas, "Production of Titanium Carbide from Ilmenite", Journal of Materials Science, 30, pp. 3083-3093, 2008.
- [3] E. K. Storms, "The Refractory Carbides", Academic Press, New York, 1971.

- [13] C. Suryanarayana, "Mechanical Alloying and Milling", Progress in Materials Science, 46, 1184, 2001.
- [14] J. Wang, "In-Situ Production of Fe-TiC Composite", Materials Letters, 61, pp. 4393-4395, 2007.
- [15] C. Suryanarayana, M. G. Norton, "X-Rey Diffraction Apracticalapproach", Plenum Pablishi Corporation 204, pp. 351-361, 1998.
- [16] H. Chuncheng, C. Zuolin, "Preparation and Mechanical Properties of Fe₃Alnanostructured Intermetallics", Joural of Nanoparticle Research, 4, pp. 107-110, 2002.
- [17] G. K. Williamson, W. H. Hall, "X-Ray Line Broadening From Filed Aluminium and Wolfram", Acta Metal, 1, pp. 2-31, 1953.
- [18] E. Hellstern, W. L. Johnson, "Nanocrystalline Metals Prepared by High-Energy Ball Milling", Metallurgical Transactions, 21, pp. 23-33, 1990.

٦- پىنوشت

- 1- Hard Disc Drive
- 2- Self-Propagation High-Temperature Synthesis

3- Mechanical Alloying

4-Mechanically Activated Self-Propagating High-Temperature Synthesis

5- Merck

[4] P. Schwarzkoff, R. Kieffer, W. Leszynski and F. Benesovsky, "Refractory Hard Metals: Borides, Carbides, Nitrides and Silicides", The Macmillan Company, New York, 1953.

[4] ا. عطایی، شیبانی، خیاطی و اسدی، "آلیاژسازی و فعالسازی

مكانيكي فن آوري تهيه نانومواد"، انتشارات جهاد دانىشگاهى

وحدت تهران، تهران ۱۳۸۵.

- [6] A. G. Merzhanov, "The Chemistry of Self-Propagation-Ting High Temperature Synthesis", Journal of Material Chemistry, 14, pp. 1779-1786, 2004.
- [7] H. C. Yi, J. J. Moore, "Review Self-Propagating High Temperature (Combustion) Synthesis (SHS) of Compacted Materials", Journal of Materials Science, 25, pp. 1159-1168, 1990.
- [8] N. G. Welham, "Formation of TiN/TiC-Fe Composites from Ilmenite Concentrate", Metals Trans 26, pp. 485-494, 1995.
- [9] A. Saidi, A. Chrysanthou, J. V. Woodc and J. L. F. Kellied, "Preparation of Fe-TiC Composites by The Thermal Explosion Mode of Combustion Synthesis", Ceramics Nternational, 23, pp. 185-189, 1997.
- [10] M. Razavi, M. Rahimipour, "Synthesis of TiC Nanocomposite Powder From Impure TiO₂ and Carbon Black by Mechanically Activated Sintering", Journal of Alloys and Compounds 460, pp. 694-698, 2008.
- [11] M. Razavi, M. Rahimipour, "Synthesis of Tic-Al₂O₃ Nanocomposite Powder from Impure Ti Chips, Al and Carbon Black by Mechanical Alloying", Journal of Alloys and Compounds 450, pp. 463-467, 2008.
- [12] G. Golkar, S. M. Zebarjad, "Optimizing The Ignition Behavior of Microwave-Combustion Synthesized Al₂O₃/TiC Composite Using Taguchi Robust Desing Method", Journal of Alloys and Compounds 487, pp. 751-757, 2009.